

A kapitalizmus alapvető ellentmondása

A kapitalizmusban a termelési eszközök alapvetően magántulajdonban és a kapitalista állam tulajdonában vannak, ezért a termelés minden költsége is tőkés befektetés a befektető profitja vagy a kapitalizmus működése érdekében. A kapitalista állam tőkebefektetése a kapitalizmust szolgáló befektetés, semmi köze a valódi szocializmushoz.

A termelőeszközök magántulajdona azt jelenti, hogy a működése közvetlenül a tulajdonos hasznáért, a profitjáért történik. Ebben a vonatkozásban a dolgozó proletár bérabszolga csak beszélőszerszám lehet, csak annyi a beleszólása a társadalom életébe, az osztályérdekébe, mint egy szerszámnak. Vagyis, ha elégedetlen a morgáson kívül semmi, mint egy rosszul karbantartott gépnek, nyikorog, ha nem kap olajat a csapágya és idővel akár szét is robbanhat, a morgás azonban üvöltő orkánná, idővel tomboló forradalomná erősödik.

A bér-rabszolga végezze el azt a munkát amiért a bérét (a létrehozási és üzemeltetési költségeire) kapja, amit a tőkésnek a lehető legalacsonyabb színvonalon tartanak. Bár az értéket a bér-rabszolga hozza létre, de a tőkésnek mégiscsak szerszám, még akkor is ha beszélőszerszám. A munkaerő árán felülít az értéktöbbletet a kapitalisták törvényesen elsajátítják, mert ők a termelési tényezők tulajdonosai és a tőkésnek profitérdekében működnek a vállalkozások. A beszélőszerszámnak ugyanaz a sorsa, mit a szerszámnak, a kapitalistának szüksége van rá a profitjához.

A kapitalizmus alapvető ellentmondása a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvető osztálya, a proletariátus és a burzsoázia antagónizmusában nyilvánul meg. Alapvetően ez az osztályharc motiválója.

Proletár nem rendelkezik termelőeszkővel, így a léte érdekében kénytelen eladni a munkaerejét a termelőeszkővel rendelkező tőkésnek és ezzel profitot termel neki. A proletár dolgozó így lesz a bérmunkás, a munkaerő áru, akinek a bére az előállítási és működtetési költsége, amit a tőkés a kapitalizmusban, mint minden termelési tényező árát a legalacsonyabb szinten tartja.

Így lesz a dolgozó proletár bér-rabszolga a beszélőszerszám, hasonlóan, mint a rabszolgatartó társadalomban. Bár a kapitalizmusban már szabadon, csak a létérdeke kényszer miatt válik a proletár bér-rabszolga beszélőszerszámmá.

A kapitalizmusban a beszélőszerszám emberi- és szabadságjogai, a demokráciája csak ezen a szinten valósulhat meg. De a szerszámnak, így a beszélőszerszámnak semmi köze a hatalomhoz, ez valósul meg a kapitalizmusban. Annyi lehet csak a demokráciája, hogy szabadon a saját elhatározásából lehet bér-rabszolga, ami azonban a létérdeke, ez általában meghatározza a döntését. Választania kell, bér-rabszolga lesz vagy elpusztul, amit szabadon megtehet.

A kapitalizmusban az embertársai kárára az erősebb, az okosabb, a rátermettebb, a jobb körülményekben élő ember-állat, a gondolkodó állat a totális győztes a létfeltételekért folyó harcban, úgy mint az állatvilágban, ez szinte minden emberi értéket felülmúl, lehetetlenné téve a kollektívizmust, a valódi demokráciát, az emberi jogokat, a gondolkodó emberi léte.

Marxista fogalomlexikon

Kapitalizmus: a feudalizmust felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, amely a termelési eszközök magántulajdonán, a bérmunka kizsákmányolásán alapszik. **A tőkés termelés alaptörvénye: az értéktöbblet-szerzés.** A kapitalizmust a termelés anarchiája, időszakos válságok, krónikus munkanélküliség, a tömegek nyomora, konkurencia és háborúk jellemzik. **A kapitalizmus alapvető ellentmondása** a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvető osztálya, a proletariátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg.

A proletariátusnak a kapitalizmus egész történetén végighúzódo osztályharcát a szocialista forradalom tetőzi be. A tőkés alap felépítményének fő elemeit a politikai és jogi intézmények, valamint a polgári ideológia rendszere alkotják. A kapitalizmus ideológusai által proklamált egyenlőséget teljesen formálissá teszi a gazdasági egyenlőtlenség, s a dolgozókat a politikai élettől távol tartó államgépezet.